
Historie

Počátky českého vnitřního lékařství

České vnitřní lékařství vzniklo ve dvou pokojích II. německé kliniky, v tzv. „Oddělení nemocí prsních“, kde budoucí **profesor Bohumil Eiselt** začal v r. 1863 jako první soustavně přednášet medikům česky. Na bázi tohoto oddělení vznikla později, v roce 1871, ještě před rozdělením na českou a německou, první česky vedená klinika.

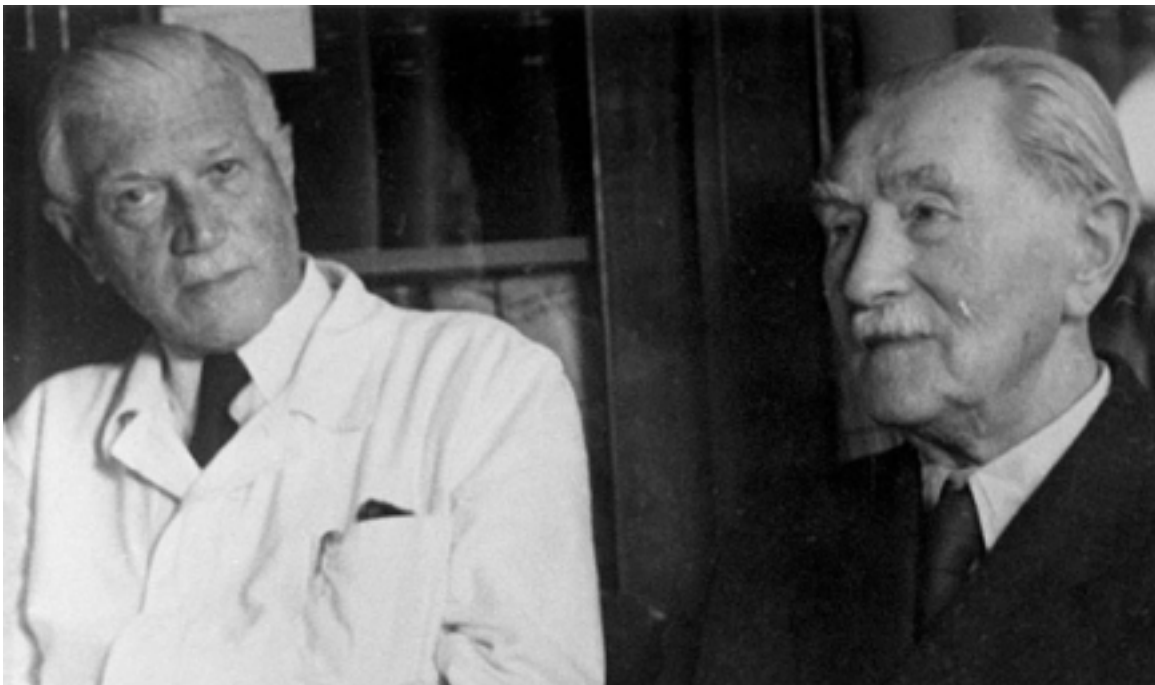
Ustavení II. interní kliniky

Konečně 28.2.1887 byla v těchto prostorách konstituována II. česká klinika vedená **prof. Emerichem Maixnerem**, který položil mimo jiné i základní kámen rozvoje kardiologie na této klinice.

Rozvoj kardiologie a prof. Josef Pelnář

V průběhu třicátých let pod vedením profesora **Josefa Pelnáře** dochází k bouřlivému rozvoji II. interní kliniky. Konstituují se pracovní skupiny specializované na nefrologii, gastroenterologii, hematologii, endokrinologii a kardiologii. Kardiologie patřila mezi nejperspektivnější. Skupinu kardiologů vedl nejprve **prof. Bohumil Prusík**, který také na kliniku zakoupil první elektrokardiograf. Později skupinu vedl **prof. František Herles**, který jako první u nás diagnostikoval v roce 1929 akutní infarkt myokardu a sepsal první učebnici elektrokardiografie.

Z každoroční vycházky Pelnářovy kliniky do botanické zahrady v letech 1941-1945

Během nacistické okupace ztrácí klinika celkem šest lékařů ze svého středu. Jde o největší počet obětí na jediném pracovišti.

U příležitosti 50. let od konce války položil věnec k pamětní desce obětí prezident republiky Václav Havel. O hold obětem nacistické zvěře se zásadním způsobem zasloužil MUDr. Jiří Kolář.

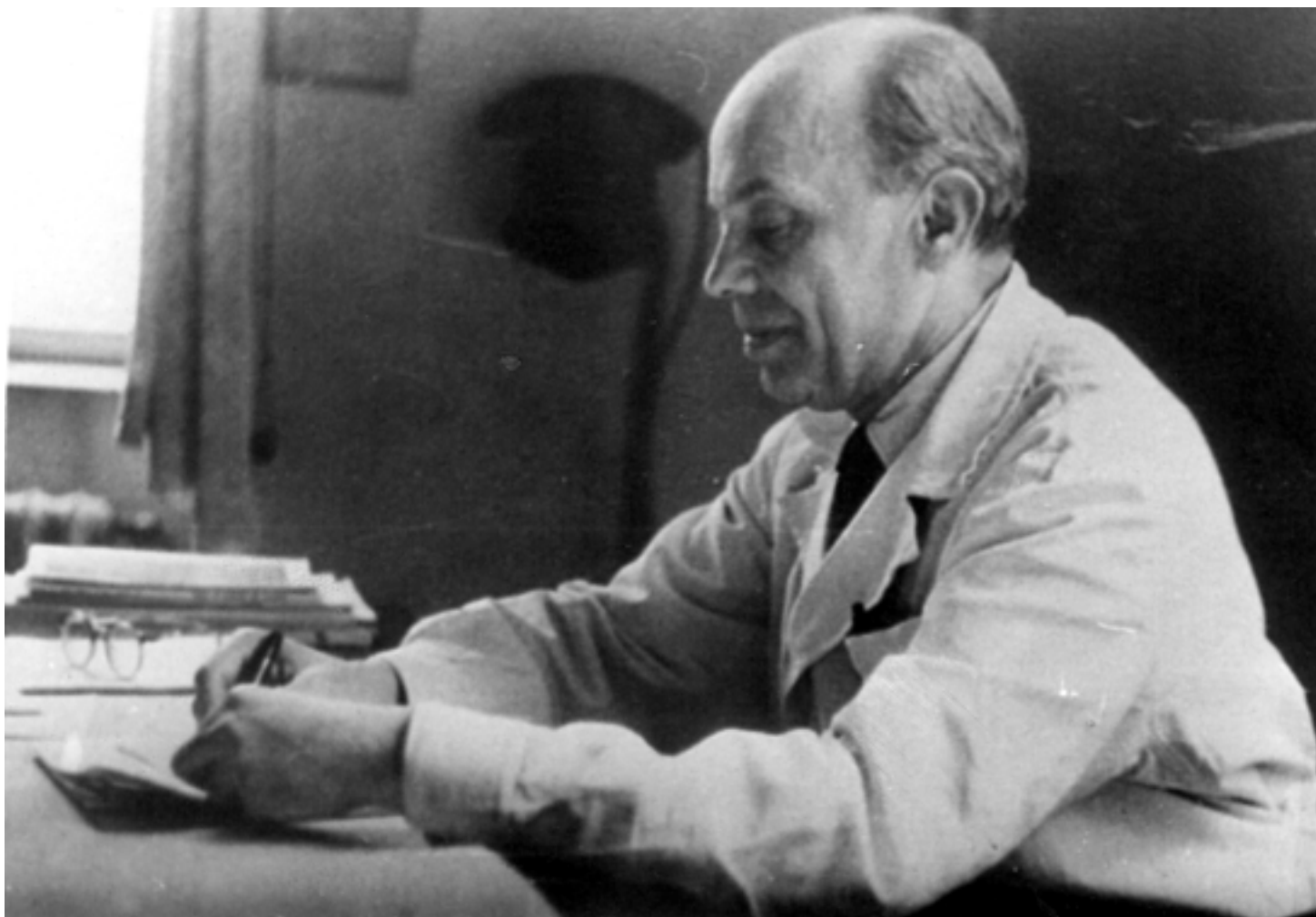
Prof. Antonín Vančura

Za nelehkých okolností, přebírá v roce 1942 oficiální vedení kliniky **doc. Antonín Vančura**. I přes všeskerá úskalí se odborný vývoj kliniky nezastavil. Jeho stěžejní publikace „Vysoký krevní tlak“ se stává milníkem ve výzkumu hypertenze. Vančurovu klasifikaci stádií vysokého krevního tlaku přijímá nakonec za svou i Světová zdravotnická organizace (1961). V roce 1946 se Vančura stává profesorem, zahajuje přestabu kliniky, kterou vede navzdory politickým zvratům. V roce 1955 vybavuje pracoviště první umělou ledvinou.

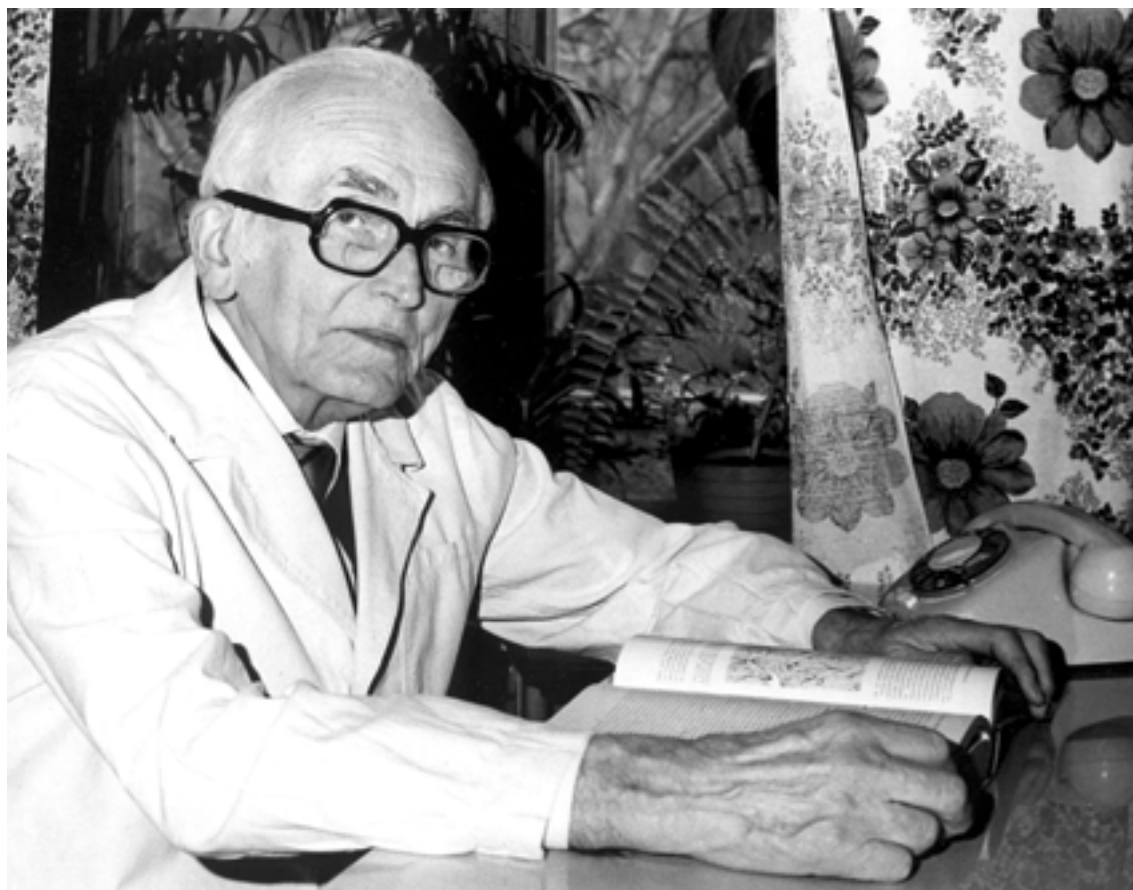

Slibná kariéra prof. Vančury je ukončena předčasným úmrtím v jeho 57 letech.

Prof. Herles, zakladatel české školy elektrokardiografie

Na počátku padesátých let byla na klinice vybudována katetrizační laboratoř vedená **prof. Františkem Herlesem**, který se po Vančurovi ujal přednostentví. Laboratoř se zabývala problematikou elektrického pole srdce a kardiopulmonální cirkulace. Pozoruhodné výsledky mnohaleté činnosti tohoto výkumu budou později označovány jako „československá škola cor pulmonale“.

Pod vedením prof. Herlese zaznamenává kardiologie na klinice největšího rozmachu a věhlasu. Připravuje se otevření koronární jednotky, jedné z vůbec prvních v zemi, avšak jejího otevření se prof. Herles v roli přednosty již nedočká.

Sedmdesátá léta

S nástupem normalizace nastupuje do funkce **prof. Otto Ripka**, který se věnoval převážně problematice arteriální hypertenze. Kliniku vede až do roku 1984.

Prof. František Boudík

Prof. František Boudík převzal vedení kliniky v roce 1984 a zasloužil se o její rozvoj, na tehdejší poměry nevídaný. V roce 1988 je klinika vybavena novou katetrizační laboratoří pro intervenční kardiologii a moderním echokardiografickým přístrojem. Velký rozvoj doznalo kardiostimulační centrum. Přestavují se oddělení a lékařské pokoje. Kardiologie na klinice se stává dominantním oborem.

Prof. Karel Horký

Prof. Karel Horký nastupuje do funkce v roce 1990 za měnících se společenských poměrů. Za jeho vedení dochází k výraznému rozvoji výzkumu hypertenze a molekulární kardiologie. Díky jeho působení prestiž kliniky výrazně stoupá. I přes dominantní postavení kardiologie, je pracoviště i nadále polyvalentní interní klinikou, s lékaři specializovanými na nefrologii, gastroenterologii, hematologii a pneumologii.

Prof. Michael Aschermann

Prof. Aschermann nastupuje do funkce přednosty v roce 1998. Pod jeho vedením prochází klinika revolučními změnami. Ze IV. interní kliniky přichází skupina angiologů, která se stává integrální součástí pracoviště. To se postupně oprostuje od dalších oborů. Klinika se stává kardiologickým a angiologickým centrem. Dochází k modernizaci katetizačních laboratoří a echokardiografické laboratoře, angiologická katetizační linka se přesunuje do prostor bývalého rentgenového pracoviště v budově kliniky. Je přebudována koronární jednotka a vystavěna nová Jednotka intenzivní angiologické péče a Antiarytmická jednotka.

Na klinice se dostává do pořadí i výzkumná práce a stoupá publikační aktivita. V roce 2005 se prof. Aschermann stává předsedou České kardiologické společnosti a předává vedení kliniky **prof. Aleši Linhartovi**.